

SORUN VARSA ÇÖZÜM VAR!

Ben Çözerim

ALİ
IRMAK

SON AĞACIN KUŞU

5.
Kitap

**Genel
Yayın
Yönetmeni**

---● Burak DEMİR

Editör

---● Zarife ÜSPOLAT YAZICI

Yazar

---● Ali IRMAK

Dizgi & Grafik

---● İLKOKULLUYUM YAYINLARI

Adres

---● İLKOKULLUYUM YAYINLARI
İvedikköy Mah. 1491 SK. No: 1 F
Yenimahalle / ANKARA
Tel: (0312) 342 42 11
● www.ilkokulluyumyayinlari.com
● e-mail: iletisim@ilkokulluyum.com

Baskı

---● Güngörler Matbaacılık Ltd. Şti.
Saray Mahallesi 658. Cadde No.: 11
Kahramankazan / Ankara
Tel: (0312) 394 28 82
Matbaa Sertifika No: 49889

ISBN-978-625-90019-7-5

© İlkokulluyum Yayınları

Bu kitabın her türlü hakkı İlkokulluyum Yayınlarına aittir. Yayınevinin izni olmadan, eğitim ve tanıtım amaçları kısmi alıntılar hariç olmak üzere hiçbir şekilde kitabın tümü veya bir kısmı yayımlanamaz ve çoğaltılamaz.

AĞACIN GÖLGESİ

Yağmur, Gizem, Akın ve Salih ip atlıyordu

Salih elindeki ipi bıraktı. Dinlenmek için ağacın altına oturdu. Akın ve Yağmur hâlâ ip atlıyordu. Salih sırtını ağaca yasladı.

Ağacın gölgesi ne güzeldi.

Oynadıkları alan sokaklarındaki küçük bir bahçeydi. Ailelerinden izin alıp bazen bu bahçede bazen de parkta oynarlardı. Bu ağaç da o küçük bahçenin ağacıydı. Kısacası, **sokaklarının son ağacıydı.**

Salih başını kaldırdı. Son ağacın kuşu ile işte o zaman göz göze geldi. Daha önce o kuşu fark etmemişti.

Salih kuşa dikkatle baktı. Kuş daldan dala

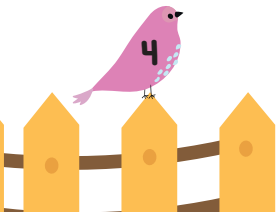
konuyordu. Bir taraftan da Salih'e bakıyordu.

Kuş bir ara ağaçtan ayrıldı. Salih arkasından baktı. Ayrılık kısa sürdü. Kuş ağzında yiyecekle geri geldi. Yaprakların arasında sakladığı yuvasının kenarına kondu.

Salih yuvayı o zaman fark etti.

Gözünü yuvadan ayırmıyordu. Kuş, yiyeceği teker teker yavrularına yedirdi. Salih hayranlıkla izledi.

Minik bir kuş, sokaklarında bulunan son ağacın üzerine yuva yapmıştı. Üstelik yavruları da vardı. Salih kuşu izlerken Gizem yanına geldi.

“Neden oyunbozanlık ediyorsun? Haydi, oynayalım.”

Salih, “**Şşt!** Biraz sessiz ol. Yavruları ürküteceksin.” dedi.

Gizem, Salih’in işaret ettiği yere baktı. O da minik kuşu ve yavrularını gördü.

“Ne kadar da güzeller!” dedi.

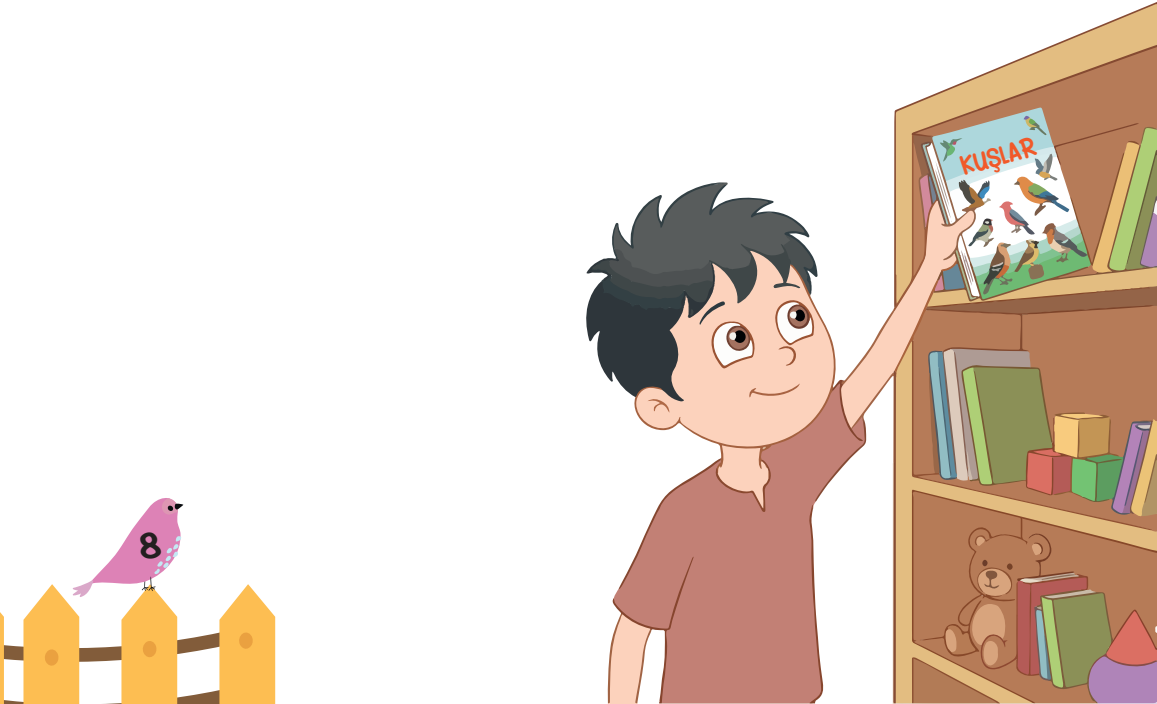
Çocuklar oyunlarını bıraktılar. Minik kuşu ve yavrularını izlemeye koyuldular. Herkes hayran hayran kuşlara baktı. Minik kuş yuvasından uçtu. Uzun süre dönmedi. Bu arada yuvadan yavru kuşların kafaları görünüyordu. Salih ve arkadaşları, yavru kuşları biraz daha izlediler. Sonra evlerine dağıldılar.

Salih hep minik kuşu ve yavrularını düşünüyordu. Kitaplığından kuşlarla ilgili bir kitap aldı. Uyuyana kadar o kitabı okudu. Anne kuşlar, doğada buldukları yumuşak tohumlarla yavrularını besliyorlardı. Salih, yatağına yattı. Ama **minik kuş** ve **yavruları** gözlerinin önünden bir türlü gitmiyordu. Rüyalarına bile girdiler. Sabaha kadar kuşlar Salih'i mutlu ettiler. Salih uykusunda

 gülümsedi.

BÜYÜK GÜRÜLTÜ

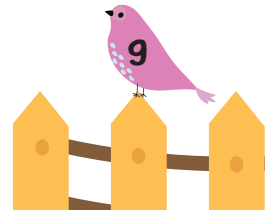
Salih, sabah büyük bir gürültüyle ulandı. Hemen pencereye koştu. Bu bir iş makinesiydi. Anlaşılan gürültüyü o çıkarıyordu. İş makinesi küçük oyun alanına gidiyordu.

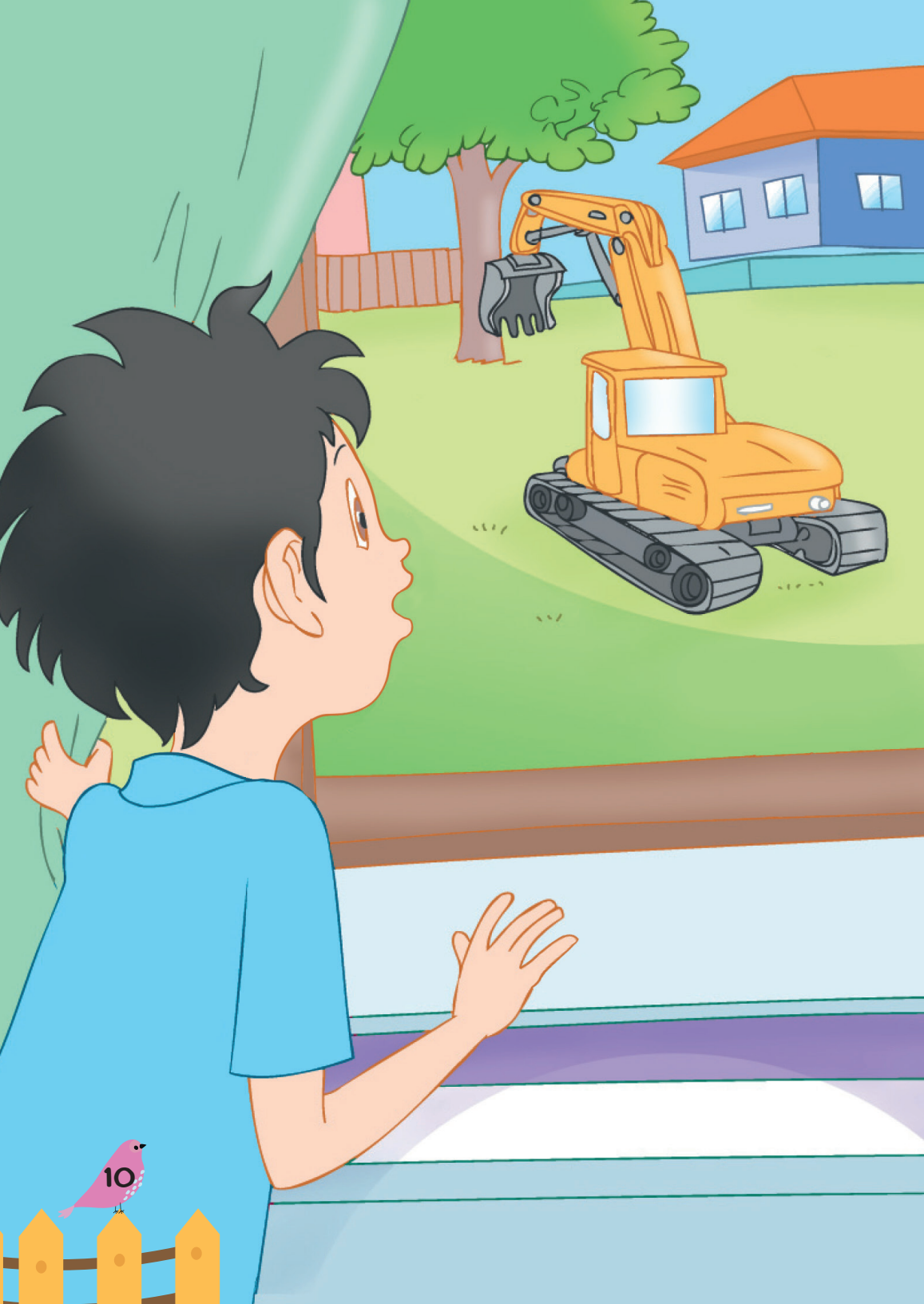

Salih iş makinesinin arkasından baktı. Aklından binbir türlü düşünce geçti. Aklından geçenlere inanmak istemedi.

**"NELER OLUYOR?
YOKSA... OLAMAZ!"**

Salih olacakları tahmin etmişti. Vakit kaybetmeden giyindi. Annesinden izin alıp koşarak evden çıktı. İş makinesinin peşinden gitti.

Salih haklıydı. İş makinesi oyun alanında durmuştu. Yanında da iki adam konuşuyordu. Salih yaklaştı. Konuşmaları dinlemeye başladı.

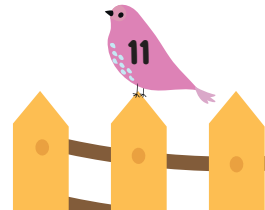
"Sonunda burayı satın alabildim. Artık binamı yapabilirim."

"Sizin için zor oldu ama değdi efendim."

"Haklısın. Vakit kaybetmek istemiyorum. Gerekli izinleri aldıktan sonra hemen başlayalım."

"Merak etmeyin efendim. Bir iki güne kadar başlarız."

Salih duyduklarına inanamadı. Oyun alanına bina yapılacaktı. En kötüsü ise son ağaçları iş makinesinin altında kalacaktı. Ya minik kuş ve yavruları... **Onlara ne olacaktı?**

Salih, ağaç ve kuşlar için endişelenmeye başladı.

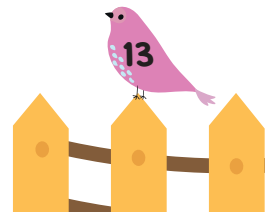
Yavru kuşlara ne olacaktı?

Bunun düşüncesi bile kötüydü. Salih bir şeyler yapılması gerektiğini düşündü. Bir yandan da konuşan adamları izlemeye devam ediyordu. 🗨️🗨️

Kendi aralarında konuşan adamlardan biri sonunda arabasına binip gitti. İş makinesi de oyun alanlarının kenarına park edildi. İş makinesinin şoförü indi. Gitmek üzereyken Salih, şoförün yanına yaklaştı.

“Anlaşılan buraya bina yapacaksınız.”

“Evet, ne var bunda? Görmüyor musun, her yer bina zaten. Buraya da yapılırsa ne olur ki?”

Salih ne diyeceğini bilemedi.

İş makinesinin şoförü hiç de istediği gibi cevap vermiyordu. Hatta biraz da sinirliydi. Salih ise bir şeyler öğrenmek istiyordu.

“Şey, beyefendi...”

Salih biraz çekinerek ağacı gösterdi. Konuşmasına devam etti.

“Ya bu ağaç ne olacak?”

Şoför, Salih’in gösterdiği ağaca baktı. Bu sefer gülererek cevap verdi.

“Ne olacağı var mı? İş makinesinin altında kalarak yıkılacak.” 🤪

Salih duyduklarına inanamadı. Şoför bunu ne kadar da rahat söylemişti. **Hiç mi üzülüyordu?**

